

1892-08-19

þÿ ‘ ¾ ¹ Ì Ä ¹ ¼ µ ° µ £ Å ½ Ä ¬ ° Ä ± .

þÿ • Á µ Å ½ . Ä ¹ ° ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8686>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεμια
Παερσ ✓
Επιηποια

Ἀξιότιμο κύριε Συντάκτα.

Παρακαλείσθε ὅπως καταχωρήσετε ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας τὰ ἀκόλουθα.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 595 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας ἀνέγνω διατριβὴν τινὰ ἐκ Πάφου, ἀνευ ἡμερομηνίας, καταπτομένην τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ὅτι δὴθεν αὐτὴ ὑπέκρινε εἰς εἰσπλήσεις τινῶν ἐχόντων ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ προσωπικὰ πάθη διατήρησε τὴν ἀρμονίαν καὶ τὴν προεδρίαν τοῦ Μοναστηρίου ἁγίου Νεοφύτου.

Ἄν ὁ ἀρθρογράφος δὲν ἦτο Πάριος, οὐδόλως θὰ ἐγχείριζοτο ἀπάντησις, ἀλλὰ δυστυχῶς ὡς αὐτὸς ὑποσημαίνεται εἶναι Παριος καὶ δὲν εἴπρεπεν ἐν γνώσει νὰ διαστρέφῃ τὴν ἀλήθειαν.

Ὡς γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ φίλος διατριβογράφος ἀπὸ τινος χρόνου διεδίδοντο μομφαὶ κατὰ τοῦ Ἡγουμένου ὅσον ἄραρον εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν κτημάτων τοῦ εἰρημίνου Μοναστηρίου. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ μανθανούσα ταύτας ἐθεώρησε καθήκον τῆς (ὅτι ὑπαρξεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἡ εἰρημίνου Μονῆς) νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἡγουμένου, ὅπως μὴ δίδωνται ἀτομικὰ κτήματα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἡγουμένος μακρὰν προσοχὴν εἶδεν εἰς τὰς ἐγγράφους καὶ πνευματικὰ συμβουλὰς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐξηκούσθαι τὴν πλημμελῆ διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς Μονῆς τῇ ὕδαρξια τοῦ κληδεύοντος, ἤλλεν εἰς τὴν αἰδηρὰν ἀνάγκην ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ προσκλήσῃ ἐν Λευκωσίᾳ τὸν Ἡγουμένον, πρὸς ὃν πατερικῶς καὶ νοθετικῶς παρεδόκε κανονισμὸν, συμφώνως πρὸς τὸν ὑποῖον νὰ διακυβερνᾷ τὴν Μονὴν. Ὁ δὲ Ἡγουμένος λαθὼν τὸν κανονισμὸν μετ' ἑνὸς τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς ἀπέληθεν εἰς τὰ ἴδια χωρὶς ν' ἀνοίξῃ σχεδὸν τὸν Κανονισμὸν ἐξακολουθῶν τὴν προτέραν πλημμελῆ διαχείρισιν τοῦτο περιήλθεν εἰς γνώσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἧς ἐγράψε καὶ πάλιν τὰ δίδοντα, ἀλλὰ σύντομα ἐστίασε καὶ τὸν ἀνώτερον τῶν ὕδαρξων καλλήλων τῆς, ὅστις ἐξετίμασε καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι τῇ εἰσπλήσει τινῶν προσκλήων τοῦ Ἡγουμένου δὲν ἐφηρμύθη ὁ Κανονισμὸς, ἠναγκάσατο τὸν τε Ἡγουμένον καὶ τοὺς πατέρας νὰ ὑπογράψωσιν αὐτοῦ τὴν ἐραξιογῆν, ὅστις οὐδὲν ἄλλο διεκλεύετο εἰμὴ τὴν μετατροπὴν τῆς ἀπολύτου μοναρχικῆς διαχείρισεως εἰς δημοκρατικὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἡγουμένου. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐκτετατὴ ἐραξιογῆ τοῦ κανονισμοῦ ἐβλάπη καιρῶς τὸν κληδεύοντα τοῦ Ἡγουμένου, τὴν συντηρούμενον μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς Μονῆς, ὡς πολλοὶ διακρίνονται, καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας αὐτὸς τε καὶ ὁ ἐπιτηκῆς ἐκ τῶν Πατέρων διὰ τὴν διώγαγὴν του κινουσι πάντα λιθὸν ἐναντίον τῶν λοιπῶν Πατέρων, ὅπως ἀνατρέψωσι τὴν ἐν ἐνεργείᾳ διαχείρισιν καὶ ἐπαναφέρωσι τὸ πρῶτον καθεστῶς. Ἀλλὰ μὲτην κοπιῶσι.

Τοσαῦτα εἰς ἀπάντησιν τοῦ φίλου ἐκ Πάφου ἀρθρογράφου αἰσὶς φρονίμοις ὀλίγοις.

Λευκωσίᾳ τῆς 28 Ἰουλίου 92.

Κύπριος.

Αλήθεια
7/19/8/1892